

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.480 van 9 december 2014
in de zaak A. 210.983/XIV-35.369**

In zake : Pascal ROGIERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter Crispyn
 kantoor houdend te 9030 Mariakerke
 Mazestraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD DENDERMONDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom De Sutter
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de korpschef van de politiezone Dendermonde van 4 oktober 2013 waarbij aan verzoeker de lichte tuchtstraf van de waarschuwing wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 november 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleekere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdinspecteur bij de politiezone Dendermonde.

3.2. Op 18 april 2013 dient verzoeker een getuigschrift in betreffende zijn arbeidsongeschiktheid van 18 april 2013 tot 31 juli 2013. Motief vermeld op dit attest is “ziekte” en “arbeidsongeval 23/1/2009”.

Met een medisch getuigschrift van 3 juli 2013 deelt verzoeker mee dat hij op die dag in het UZ Gent wordt opgenomen, maar het getuigschrift vermeldt geen duur van de arbeidsongeschiktheid. Op het document is aangekruist “arbeidsongeval 23/1/2009”.

3.3. Verzoeker hervat het werk niet op 1 augustus 2013. Met een brief van 5 augustus 2013 deelt de waarnemende korpschef verzoeker mee dat tot op dat ogenblik “er geen verlenging van de afwezigheid wegens ‘ziekte-arbeidsongeval’ of andere ziektemelding werd binnengegeven”. Hij besluit dat verzoeker voor de periode van 1 tot en met 5 augustus 2013 als onregelmatig afwezig wordt genoteerd en hij vraagt verzoeker zijn argumentatie “voor deze reeds vijf dagen onregelmatige afwezigheid duidelijk schriftelijk kenbaar te maken”. Verzoeker wordt er tevens op gewezen dat hij bij een afwezigheid van meer dan tien dagen van ambtswege kan worden ontslagen.

3.4. Naar aanleiding van de voormelde brief, meldt de zoon van verzoeker op 10 augustus 2013 telefonisch en per mail aan de vervangende korpschef dat verzoeker nog steeds ziek is. Hij zet daarbij uiteen dat hij, samen met zijn zus, de administratie van verzoeker bijhoudt en dat de poststukken naar het adres van zijn zus worden gestuurd maar dat deze momenteel op vakantie is. Hij heeft dan ook pas op 10 augustus 2013 kennis genomen van de voormelde brief van de waarnemend korpschef. Verzoekers zoon laat weten dat verzoeker sinds 3 juli 2013 gehospitaliseerd is en hij het medisch getuigschrift daarvan op 6 juli 2013 bezorgde en dit zowel aan de politiezone als aan de Medische dienst van de Geïntegreerde politie (hierna: DSDM). Voorts stelt hij dat zijn vader niet in staat was om de vervangende korpschef in te lichten van zijn hospitalisatie.

3.5. Op 12 augustus 2013 meldt de “officier HRM en Logistiek” aan verzoeker dat het medisch getuigschrift van 3 juli 2013 geen melding maakt van de einddatum van de arbeidsongeschiktheid, zodat de einddatum van het vorige getuigschrift van 18 april 2013 - zijnde tot 31 juli 2013 - blijft gehandhaafd.

3.6. Met een brief van 12 augustus 2013 bezorgt het Universitair Ziekenhuis Gent aan de verwerende partij een medisch getuigschrift waarin verzoeker arbeidsongeschikt wordt verklaard van 1 augustus 2013 tot en met 31 oktober 2013 en dit “omwille van ziekenhuisopname vanaf 03/07/2013 in UZ Gent”. Voorts is aangekruist: “arbeidsongeval 23/01/2009”. In de begeleidende

brief is onder meer vermeld: “[verzoeker] is opgenomen in het Universitair Ziekenhuis Gent sinds 03/07/2013. Op heden is betrokkene nog steeds opgenomen, en dit voor nog onbepaalde duur. Om die reden waren wij niet in staat de nodige medische getuigschriften tijdig aan de bevoegde instanties te bezorgen”.

3.7. Op 20 augustus 2013 stelt de korpschef het inleidend verslag op, waarin hij stelt:

“2.1 Uiteenzetting van de feiten en omstandigheden

[Verzoeker] was afwezig met een medisch attest tot datum van 31 juli 2013.

Een medisch attest, d.d. 03 juli 13, werd bezorgd waarop vermelding van ‘ziekenhuisopname UZ Gent 03/07/2013’. Hierop staat geen einddatum op vermeld noch de mogelijkheid van langdurige opname.

De enige gekende einddatum van afwezig om medische redenen is 31 juli 2013.

Op 05 augustus 13 wordt door CP [D.H.] een aangetekende zending overgemaakt aan [verzoeker] met de vermelding dat er geen enkele verlenging is binnengegeven.

Noch op de medische dienst (controlecel) te Brussel, noch op de medische dienst te Brugge is een verlenging gemeld op datum van 05 augustus 13.

Pas op 10 augustus 13 wordt enige melding gemaakt (telefonisch door de zoon [verzoeker]) dat [verzoeker] nog steeds is opgenomen in het ziekenhuis sinds 03 juli 13.

Pas op 12 augustus 13 wordt vanuit het UZ Gent een brief, vergezeld van het administratieve luik, overgemaakt aan de Lokale Politie Dendermonde. Hierin wordt een afwezigheidsperiode van 01 augustus 13 tot 31 oktober 13 weergegeven. Het administratieve luik is pas gedateerd op 12 augustus 13 door de arts.”

Hij deelt eveneens zijn voornemen mee voor deze feiten de lichte tuchtstraf van de waarschuwing op te leggen.

3.8. In het verweerschrift wijzen verzoekers tuchtverdedigers er op dat volgens een vaste rechtspraak feiten die in beginsel een tuchtvergrijp vormen, kunnen worden verschoond door de gezondheidstoestand van betrokkene en dat de tuchtoverheid verplicht is rekening te houden met de gezondheidstoestand van betrokkene bij het beantwoorden van de vraag of de ten laste gelegde feiten tuchtrechtelijk laakbaar zijn. *In casu* wordt gesteld dat verzoekers ziekte-toestand voldoende gekend is bij de overheid en dat bovendien en voor zover het administratief luik onvolledig zou zijn aangevuld - zonder vermelding van de einddatum - kan zulks niet aan verzoeker te wijten zijn, “gezien zowel het administratief luik als het medisch luik - volgens de richtlijnen - ingevuld wordt

door de geneesheer in kwestie”. Dat de einddatum niet werd vermeld, betekent dat de arts heeft gemeend verzoeker te moeten opnemen voor onbepaalde duur.

3.9. Op 9 oktober 2013 vindt de hoorzitting plaats. Verzoekers tuchtverdediger verwijst onder meer naar het voormelde verweerschrift, wijst op de medische toestand van verzoeker “wat gevolg heeft voor het volgen van de procedure” en geeft aan zelf geen onderhoud te hebben gehad met verzoeker “om reden dat deze door de medische instantie van het ziekenhuis wordt afgeschermd voor werkgerelateerde feiten”.

3.10. Op 9 oktober 2013 legt de korpschef aan verzoeker de lichte tuchtstraf van de waarschuwing op. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“2. Uiteenzetting van de feiten, omstandigheden en gevolgen

2.1 Uiteenzetting van de feiten en omstandigheden

[Verzoeker] was afwezig met een medisch attest tot datum van 31 juli 2013.

Een medisch attest, d.d. 03 juli 13, werd bezorgd waarop vermelding van ‘ziekenhuisopname UZ Gent 03/07/2013’. Hierop staat geen einddatum op vermeld noch de mogelijkheid van langdurige opname.

De enige gekende einddatum van afwezig om medische redenen is 31 juli 2013.

Op 05 augustus 2013 wordt door CP [D.H.] een aangetekende zending overgemaakt aan [verzoeker] met de vermelding dat er geen enkele verlenging is binnengegeven.

Noch op de medische dienst (controlecel) te Brussel, noch op de medische dienst te Brugge is een verlenging gemeld op datum van 05 augustus 2013.

Pas op 10 augustus 2013 wordt enige melding gemaakt (telefonisch door de zoon van [verzoeker]) dat [verzoeker] nog steeds is opgenomen in het ziekenhuis sinds 03 juli 2013.

Pas op 12 augustus 2013 wordt vanuit het UZ Gent een brief, vergezeld van het administratieve luik, overgemaakt aan de Lokale Politie Dendermonde. Hierin wordt een afwezigheidsperiode van 01 augustus 2013 tot 31 oktober 2013 weergegeven.

Het administratieve luik is pas gedateerd op 12 augustus 2013 door de arts.

[...].

[4]. Hoorzitting 09 oktober 2013

De hoorzitting is doorgegaan op 09 oktober 2013, te 10.00 uur, Lokale Politie Dendermonde [...]

Het verslag van de hoorzitting werd opgesteld met vermelding van volgende aangehaalde punten door [S.H.]:

- kennis name verweerschrift;
- vraag naar intentie om de aangehaalde getuigen te verhoren;
- Duiding op de medische toestand van [verzoeker];
- Mededeling van het ontbreken van persoonlijk contact tussen [S.H.], tuchtverdediger en vertegenwoordiger VSOA;

- Vraag tot optreden als tussenpersoon voor verdere administratie tussen de zone en [verzoeker]

[5]. Bemerkingen op verweerschrift - hoorzitting

In het verweerschrift wordt verwezen naar verscheidene data in augustus 2013 met betrekking tot het al dan niet aanwezig zijn van medische attesten.

Deze vragen werden gesteld en de opzoekingen werden verricht met het oogmerk om een eventuele onwettige afwezigheid te controleren.

Deze opvragingen en controles over documenten zijn irrelevant aan het niet volgen van de meldingsprocedure in casu het tijdig melden van afwezigheid na 31 juli 2013.

Het medisch document, dat de verlenging na 31 juli 2013 weergeeft, is pas opgesteld door UZ Gent op 12 augustus 2013, een datum die ver na 31 juli 2013 valt. Dit geldt zowel voor de begeleidende brief [...] als voor het administratief tweeluik van de politie [...].

Dit sluit dus niet uit dat [verzoeker] heeft nagelaten om de verdere afwezigheid na 31 juli 2013 tijdig te melden of tijdig te laten melden.

Het document van de opname op 03/07/2013 werd wel door een familielid bezorgd maar documenten van verdere afwezigheid na 31 juli 2013 dan niet.

Het lijkt me duidelijk dat het initiatief tot het opstellen van deze medische attesten en de begeleidende brief pas is genomen nadat [verzoeker], via een schrijven van CP [D.H.], d.d. 05/08/2013 [...], op de hoogte is gebracht van de afwezigheid van de "melding verlenging afwezigheid".

[...].

Ik stel dus vast dat op het document van de ziekehuisopname geen einddatum staat vermeld.

Het is niet ondenkbaar dat een opname vereist is voor minder dagen dan tot 31 juli 2013.

Het blijft de verantwoordelijkheid van [verzoeker] om een verder[e] afwezigheid na 31 juli 2013 te melden of te laten melden zoals hij reeds eerder liet doen voor de opname op 03 juli 2013.

[Verzoeker] blijkt trouwens met regelmaat contact te hebben met familieleden zoals blijkt uit:

- Afleveren medisch luik met melding opname ziekenhuis op 03 juli 2013 [...];
- Telefonisch contact met de onthaaldienst door [de zoon van verzoeker] op 10 augustus 2013 [...];
- Zenden van mailbericht op 10 augustus 2013 [...]
- Afhalen aangetekende zendingen op 23 augustus en 30 augustus [...];

waaruit ik besluit dat hij eveneens tijdig een geldige melding kon laten gebeuren voor de verlenging na 31 juli 2013.

Daarenboven is niet aan de diensten van de Lokale Politie Dendermonde om telkenmale na te trekken of hun personeel langer ziek blijft of voor langere termijn wordt opgenomen in een ziekenhuis. Deze verantwoordelijkheid berust bij de personeelsleden zelf.

Er wordt kennisgenomen dat [S.H.] geen persoonlijk onderhoud heeft gehad met [verzoeker], een onderhoud dat niet werd toegestaan door de medische verzorging van [verzoeker].

[...].

6. Vaststaan, kwalificatie en toerekening van de feiten

Gelet op de feitelijke elementen vervat in het dossier;

Gelet op het verweerschrift van 26 september 2013;

Rekening houdende met mijn bemerkingen op dit verweerschrift zoals omschreven onder punt 4 supra

Meen ik dat de feiten vaststaan doordat:

- U de onderrichtingen voor het melden van de verlenging van uw afwezigheid na 31 juli 2013 om medische redenen niet op tijd hebt medegedeeld, noch aan het secretariaat noch op uw eigen afdelingen;
- Dat de mededeling tot deze verlenging pas op 10 augustus 2013 door [de zoon van verzoeker] werd meegedeeld pas na de ontvangst van de aangetekende zending van de nota kennisgeving onregelmatige afwezigheid d.d. 05 augustus 2013;
- U geen maatregelen had genomen om de voorziene administratieve documenten tijdig binnen te sturen, wat blijkt uit de gedateerde verlenging op 12 augustus 2013.

Meen ik dat deze feiten het volgende tuchtvergrijp uitmaken:

zoals weergegeven in artikel 3 van de wet van 13/05/1999, houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten, een handeling te hebben gepleegd die van dien aard is dat de goede werking binnen de diensten van onze Lokale Politie Dendermonde in het gedrang komt en daarenboven de voorziene richtlijnen aangaande de meldingen van afwezigheid wegens medische redenen niet te hebben gevolgd, in concreto het niet op voorhand of tijdig melden dat uw afwezigheid wegens ziekte wordt verlengd voor de periode na 31 juli 2013.

Deze houding strookt zeker niet met de professionele houding en de voorbeeldfunctie die een politieambtenaar, en in het bijzonder een hoofdinspecteur, te allen tijde dient te hebben.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 13 mei 1999 ‘houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten’ (hierna: de tuchtwet) en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker zet uiteen - in wat als een eerste onderdeel kan worden beschouwd - dat er geen sprake kan zijn van een tuchtfeit zonder schuld en dat niet elke professionele tekortkoming automatisch als een tuchtfout kan worden gekwalificeerd. Verzoeker verwijst naar zijn gezondheidstoestand als verschoningsgrond die tevens weerslag heeft op de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker wijst er op dat de verwerende partij kennis heeft van zijn zeer ernstig ziektebeeld en dat hij hierdoor arbeidsongeschiktheid is

sedert 18 april 2013, alsook van zijn hospitalisatie sinds 3 juli 2013. Bovendien heeft de verwerende partij er kennis van genomen dat zijn tuchtverdediger tijdens de hoorzitting te kennen gaf dat deze nog geen onderhoud heeft kunnen hebben met verzoeker omdat hij door de medische begeleiding wordt afgeschermd van werkgerelateerde feiten. De verwerende partij heeft eveneens kennis van het feit dat verzoeker een beroep diende te doen op zijn kinderen om tegemoet te komen aan de formaliteiten inzake ziektemelding. Niettemin vond de verwerende partij het niet nodig om het een en ander te onderzoeken, desgevallend een voorafgaand onderzoeker aan te stellen, om zo tot een gedegen feitenvinding te komen en een ernstig oordeel te kunnen vellen omtrent de al dan niet toerekenbaarheid van de vastgestelde tekortkoming. Verzoeker meent dat er geen sprake kan zijn van schuldig gedrag dat hem toerekenbaar is zodat er ook geen sprake kan zijn van een tuchtfeit. Verzoeker besluit dat er geen sprake is van een tuchtfeit en acht om die redenen artikel 3 van de tuchtwet geschonden. Tevens acht hij het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden omdat de oordeelsvorming niet is gesteund op een gedegen feitenvinding.

5. Wat dit eerste onderdeel betreft, repliceert de verwerende partij in haar memorie van antwoord dat het tot de discretionaire bevoegdheid van de tuchtoverheid behoort om te beoordelen of er al dan niet sprake is van een verschoningsgrond. De Raad van State mag enkel nagaan of het bestuur de regelgeving en de beginselen van behoorlijk bestuur heeft geëerbiedigd. De bewijslast rust geheel op verzoeker die aan de hand van medische gegevens moet aantonen dat hij in de betrokken periode omwille van een geestesstoornis niet verantwoordelijk was voor zijn gedrag of, minstens, dat de geestesstoornis van dien aard was dat zijn gedrag niet als een ernstige tekortkoming kan worden beschouwd. Dit bewijs moet worden geleverd aan de hand van duidelijke en precieze attesten en een dergelijk attest kan niet voor het eerst worden aangebracht voor de Raad van State. Volgens de verwerende partij motiveert de bestreden beslissing waarom de gezondheidstoestand van verzoeker hem niettemin toelaat om via familieleden de nodige documenten aan haar te bezorgen. De verwerende partij meent dat verzoeker niet heeft voldaan aan de op hem rustende bewijslast nu

uit geen enkel van de bezorgde attesten zou blijken dat hij niet in staat zou zijn om de verlengde arbeidsongeschiktheid te melden noch dat hij zich dient verwijderd te houden van werkgerelateerde aangelegenheden. Wat dit laatste betreft, wijst de verwerende partij er op dat uit de e-mail van verzoekers zoon blijkt dat verzoeker “perfect in staat was zijn familieleden te vragen om aan de verwerende partij een verlenging van de afwezigheid wegens arbeidsongeschiktheid over te maken”.

6. In haar laatste memorie volhardt de verwerende partij in haar standpunt en wijst zij er in het bijzonder op dat verzoeker niet heeft voldaan aan de op hem rustende bewijslast wat het aantonen van de verschoningsgrond betreft. De ziekte-toestand van verzoeker maakt het voorwerp uit van discussie en (strafrechtelijk) onderzoek en het percentage arbeidsongeschiktheid maakt op zich niet aannemelijk dat er sprake zou zijn van een verschoningsgrond.

Beoordeling

7. Artikel 3 van de tuchtwet definieert het begrip ‘tuchtvergriep’ als volgt:

“Elke handeling of gedraging, zelfs buiten de uitoefening van het ambt, die een tekortkoming aan de beroepsplichten uitmaakt of die van aard is de waardigheid van het ambt in het gedrang te brengen, is een tuchtvergriep en kan aanleiding geven tot het opleggen van een tuchtstraf.”

Tuchtmaatregelen zijn erop gericht een ambtenaar te bestraffen voor een schuldige gedraging of tekortkoming. Het element schuld is bijgevolg een wezenlijk gegeven van elke tuchtvordering, zonder hetwelk geen tuchtstraf opgelegd kan worden.

Feiten die in beginsel aanleiding kunnen geven tot een tuchtrechtelijk optreden, kunnen verschoond worden. De gezondheidstoestand van de betrokkene op het ogenblik van de ten laste gelegde feiten kan een verschoningsgrond opleveren. Indien immers blijkt dat de feiten te verklaren zijn door de gezondheidstoestand van de betrokkene, of met andere woorden dat de

betrokkene omwille van zijn gezondheidstoestand niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor de feiten, kan de tuchtoverheid hem daarvoor geen tuchtstraf opleggen.

Toegesпитst op dit beroep, impliceert het zorgvuldigheidsbeginsel dat, als het tuchtdossier aanwijzingen bevat dat de betrokkene omwille van zijn gezondheidstoestand niet verantwoordelijk zou kunnen zijn voor zijn daden, de tuchtoverheid dit gegeven met de nodige zorgvuldigheid onderzoekt.

8. Verzoeker maakt aannemelijk dat de verwerende partij op de hoogte was en een afdoende kennis had van het ziektebeeld waarmee verzoeker te maken heeft en waarvoor hij arbeidsongeschikt is sinds 18 april 2013. Voorts kan verzoeker worden bijgetreden dat in deze tuchtprocedure hij via zijn tuchtverdedigers zowel schriftelijk in zijn verweerschrift, als mondeling tijdens de hoorzitting, uitdrukkelijk verwees naar zijn gezondheidstoestand als verschoningsgrond voor het hem ten laste gelegde tuchtvergriep. Inzonderheid was de tuchtoverheid op de hoogte van het feit dat verzoekers tuchtverdediger bij de hoorzitting wees op verzoekers medische toestand “wat gevolg heeft voor het volgen van de procedure”, alsook dat die te kennen gaf dat hij zelf nog geen onderhoud had gehad met verzoeker om reden “dat deze door de medische instantie van het ziekenhuis wordt afgeschermd voor werkgerelateerde feiten”. Ook kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat de verwerende partij kennis had van het feit dat verzoeker een beroep diende te doen op zijn kinderen om tegemoet te komen aan de formaliteiten inzake ziektemelding.

De Raad van State stelt aldus vast dat het tuchtdossier duidelijke aanwijzingen bevat dat verzoeker tijdig zijn gezondheidstoestand naar voren schoof ter verschoning van het door hem ten laste gelegde tuchtvergriep. Uit wat voorafgaat, volgt aldus dat de verwerende partij de voormelde gegevens in haar beoordeling diende te betrekken.

9. De formele motivering van de bestreden beslissing (*supra*, punt 3.10.) noch de stukken van het dossier doen blijken dat de verwerende partij de gezondheidstoestand van verzoeker bij haar beoordeling van de schuldvraag, als wezenlijk onderdeel van het tuchtvergrijp, heeft betrokken. Uit de bestreden beslissing blijkt weliswaar dat de verwerende partij kennis heeft genomen van het feit dat verzoekers tuchtverdediger geen persoonlijk onderhoud heeft gehad met verzoeker - een onderhoud, naar zij stelt, “dat niet werd toegestaan door de medische verzorging” van verzoeker - doch deze “kennisneming” is in wezen niet meer dan een loutere akteneming van de ziekte-toestand zonder dat hieruit blijkt dat die *in concreto* bij de beoordeling van het schuldbestanddeel werd betrokken.

Dat, zoals de verwerende partij betoogt, in de bestreden beslissing is gemotiveerd “waarom de gezondheidstoestand van verzoeker hem desalniettemin toelaat om via zijn familieleden de nodige documenten aan de verwerende partij over te maken”, toont op zich niet aan dat de verwerende partij met de nodige zorgvuldigheid de gezondheidstoestand van verzoeker bij haar beoordeling van het schuldelement heeft betrokken. Het komt de Raad van State overigens voor dat het aan de verwerende partij gekende gegeven dat verzoeker moet communiceren via familieleden - die in de voorliggende tuchtprocedure derden zijn en hem aldus niet vertegenwoordigen - enerzijds en het sinds de hoorzitting aan de tuchtoverheid eveneens bekende argument van verzoeker dat die “door de medische instantie van het ziekenhuis wordt afgeschermd voor werkgerelateerde feiten” anderzijds, de tuchtoverheid tot nog meer zorgvuldigheid had moeten doen aanzetten bij de beoordeling of verzoeker schuld treft aan het ten laste gelegde tuchtvergrijp dat wezenlijk bestaat uit het niet op voorhand of tijdig melden van de verlenging van verzoekers afwezigheid wegens ziekte. Zulks klemmt des te meer, nu uit het dossier blijkt dat reeds op 10 augustus 2013 één van verzoekers familieleden meedeelde (zie *supra*, punt 3.4.) dat zijn vader - verzoeker - “zelf [...] niet in staat [was] om u in te lichten van zijn hospitalisatie”.

In deze feitelijke context kan verzoeker worden gevolgd in zijn betoog dat de oordeelsvorming van de tuchtvordering wat de schuldvraag betreft, niet is gesteund op een gedegen feitenvinding.

10. Met voor het eerst in de processtukken uitgedrukte motieven dat het ziektebeeld van verzoeker het voorwerp uitmaakt van discussie en onderzoek en dat het percentage arbeidsongeschiktheid op zich niet aannemelijk maakt dat er sprake zou moeten zijn van een verschoningsgrond, alsook met het voor het eerst in de processtukken gevoerde verweer dat verzoeker niet heeft voldaan aan de op hem rustende bewijslast inzake het aanvoeren van een verschoningsgrond, kan geen rekening worden gehouden. Er blijkt niet dat deze argumenten, die betrekking hebben op het bestaan en bewijs van de aangevoerde verschoningsgrond, wel degelijk bij de beoordeling van de schuldvraag werden betrokken.

Uit wat voorafgaat, volgt dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

11. Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de korpschef van de lokale politiezone Dendermonde van 4 oktober 2013 waarbij aan verzoeker de lichte tuchtstraf van de waarschuwing wordt opgelegd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen december tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques